

Amir en Hassan zijn gevoed door dezelfde min en groeien samen op in de hoofdstad van Afghanistan. Op een dag komt er op wrede wijze een einde aan hun bijzondere vriendschap. Amir en zijn vader vluchten naar de Verenigde Staten, waar ze een nieuw bestaan opbouwen, maar Amir slaagt er niet in Hassan te vergeten. De ontdekking van een schokkend familiegeheim voert hem uiteindelijk terug naar Afghanistan, waar Amir geconfronteerd wordt met spaken uit zijn verleden. Zijn voornemen om zijn oude schuld jegens Hassan in te lossen sleept hem tegen wil en dank mee in een huiveringwekkend avontuur.

Eigen mening

Wat een boek. Ik heb het boek, 349 pagina's, in 2 dagen uitgelezen. Voor mij was het de eerste keer dat ik een boek las dat zich grotendeels afspeelt in het Midden-Oosten; maar als er meer schrijvers als Hosseini rondlopen, hebben ze er een nieuwe fan bij. In dit boek is werkelijk alles uit de literatuur terug te vinden: vriendschap, liefde, trouw, angst, verraad, maar ook een allesovertreffende loyaliteit.

Het boek gaat over Amir, die in Afghanistan opgroeit. Hij is van goede komaf, en heeft vriendschap gesloten met het zoontje van hun bediende, Hassan. Maar is het wel echte vriendschap? Is Hassan alleen zijn vriend als er geen anderen in de buurt zijn? Zelfs in het begin van het boek wordt het duidelijk dat afkomst heel belangrijk is in Afghanistan. Beide jongens groeien voorspoedig; Amir mag naar school en Hassan doet het huishouden. Amir plaagt Hassan regelmatig met de kennis die hij heeft opgedaan, en laat duidelijk merken dat hij meer weet... maar of Amir ook slimmer is dan Hassan, dat valt te betwijfelen. De loyaliteit van Hassan richting Amir is allesovertreffend, zelfs op momenten dat hij zichzelf moet verloochenen om Amir niet af te vallen. Dan gebeurt er iets vreselijks met Hassan; een moment waarop Amir zijn vriend in de steek laat.

Dan wordt het oorlog in Afghanistan, en Amir vlucht met zijn vader naar de Verenigde Staten. Daar groeit Amir verder op, maar vergeten wat hij Hassan ooit heeft aangedaan, dat kan hij

De Vliegeraar - Khaled Hosseini

Written by Marleen Geuzebroek
Wednesday, 31 January 2007 00:00 -

niet. Het is een geheim dat hij jaren met zich meedraagt. Hij trouwt, zijn vader overlijdt, en dan komt er een telefoontje: hij heeft een kans om goed te maken wat hij Hassan heeft aangedaan. Hij reist naar Pakistan, waar hij achter een goedbewaard familiegeheim komt. Om zijn trouw aan Hassan te tonen, stort hij zich in een levensgevaarlijk avontuur in Afghanistan, dat inmiddels door de Taliban is bezet.

Als je er gevoelig voor bent, bevat het boek veel 'cliffhangers', zodat je welhaast gedwongen wordt om aan het einde van elk hoofdstuk toch verder te lezen; en het bevat ook veel verwijzingen naar de toekomst, die dan een paar pagina's of hoofdstukken verder uitgebreid aan de orde komen. Dat maakte het voor mij echter niet minder plezierig om te lezen. Geschreven in de ik-vorm sta je meteen ook veel dichterbij de hoofdpersoon, zijn gedachten en moeilijke keuzes die hij moet maken. Je vraagt je af hoe je zelf in die situatie gehandeld zou hebben.....

Maar: Het boek is heel indrukwekkend; om in 1 keer uit te lezen. Het geeft een beeld van Afghanistan in de periode 1975 – 2002, een periode die toch nog niet zover achter ons ligt, maar die met het lezen van het boek toch wel erg ver weg lijkt, zeker van ons eigen Nederland. Het geeft ook een beeld van vriendschap tussen 2 opgroeiende jongens, hun moeilijkheden en keuzes die ze (moeten) maken. Het geeft ook een beeld van een hele hechte Afghaanse gemeenschap, ook in het buitenland, en bovenal de mindere rol die de vrouw daarin speelt. Voor mij is het een mooi boek om aan iemand cadeau te geven; en dat wil wat zeggen.